

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Hopmájszter ur szövetségesei.

— Két czikk. —

II.

Volt idő, nem is olyan régen, mikor az ellenzéki embernek a kormány ellen nem harcolni egyenlő volt a hazaárulással. Mert a kormány hazaárulást tervezett, az ischli paragrafussal, melyben örökre feladta volna gazdasági önállóságunkat; mert Tisza-féle ex-lexsel az alkotmány nélküli kormányzásra példát szolgáltatott volna. Szemere Attila pláne annyira ment, hogy az uralkodónak felkínálta az alkotmányos ellenőrzés nélkül való discrecionális hatalmat. Bánffy-nak ha sikerül ez a merénylete, a magyar alkotmány halálos sebet kap és elsorvad, mint a gyökerét vesztett növény. A ki ez ellen a vakmerő, gonosz és korlátolt ember tervei ellen az utolsó obstrukció alkalmával küzdött, örök érdemeket szerzett a haza körül. De ki ekkor tétlen néző, vagy pláne titkos szövetséges tudott lenni, az örökre megbélyegezte magát politikailag. Ezeket a tanulságokat nem lehet, nem szabad alig egy év alatt feledni.

Eötvös Károly ur a maga néhány hívével ezekben a nehéz napokban nemcsak nem küzdött együtt elvtársaival, de mindent elkövetett az obstrukció letörésére. Am azok a harcot becsülettel megvívták, az alkotmányt megmentették s az ugynevezett paktummal némi eredményeket is értek el, mert a kuriai biráskodást és a tiszta választásokat biztosították. Talán az is eredmény-számba megy, hogy a politikai kalóz bukása után olyan ember vette át a kormányt, mint Széll Kálmán, kinek adott szavában hinni lehet, nem úgy, mint a Bánffyban, s ki a törvény, jog és igazság uralmának helyreállítását mindjárt programbeszédjében megígéri.

És csodálatos! a kiknek nem volt szavuk az alkotmány-gyilkolást tervező Bánffy ellen, azok egyszerre vad hajszát indítanak Széll Kálmánra és mindazokra, kik az új kormány tevékenységét, megbízhatóságát és hazafiságát a bukotténál többre becsülik. Bármily különös, akadnak emberek, kik nem a Bánffy, de a Széll terveit akarják meg-hiusítani.

Elöl jár Eötvös Károly, a régi Deák-párti vezér, ki egy időben veszedelmesen üldözte Magyarország függetlenségének híveit, ki Deák-párti korában, gúnyverseket irt Kossuth Lajosra. Lap

jában, az „Egyetértés“-ben a piszok és a gyanúsítás özönét adáz dühvel önti naponként a kormányra és az obstrukciót végig harcolt ellenzékre s a tetejében alig-alig tudja leplezni Bánffy iránt érzett titkos rokonszenvét.

Mit képviselt Bánffy és mit képviselt Széll Kálmán, már megmondottuk. Mindkettő hiva a kiegyezésnek s így természetesen ellenzéknek kell Széllrel és mindenivel szemben képeznünk, míg a 67-es kiegyezés meg nem dül. Am az okos ember két rossz közül soha sem választja a nagyobbat. S ha már küzdenünk kell minden 67-es alapon álló kormány ellen, akkor is helyesebb, ha Széllt nem buktatjuk meg csak azért, hogy Bánffyt kapjuk helyette.

Mert Bánffyval megint visszatér az elvadult erőszak, a minden törvényen átgázolni kész, bosszút lihegő, eszményi és nemzeti törekvéseket cinikusan lenéző bécsi poroszló. Kinek kell még egy Bánffy-féle képviselőválasztás, hol proskripciót tartnak a tehetségre, hazafiságra és mindenre, a mi egy nemzet életében értékes? Van ember a hazában, kiknek jobban tetszik a Bánffy ravasz, bambá vigyorgása és tudatlanságot leplező hallgatása, mint a Széll nyílt, becsületes, férfias feleletei? Elvégre nem csak barátnak, de még ellenségnek is jobb szeretem a derék embert, mint a silányt, az eszest, mint a korlátoltat, a szavartó férfit, mint a Bánffy-féle megbízhatatlant, *kinek nyíltan szemébe mondták az országházban, hogy az ő adott szavában megbízni nem lehet.*

Azthiszem, abban Eötvös urék sem kételkednek, hogy a Bánffyval szövetséget Tisza-klikk, ha még egyszer hatalomra jut, megint pártországga alakítja át az egész hazát, s szervezi a korrupciót, mely nélkül magát fenntartani nem tudta és ezután se tudná, mert hiányzott alatta a nemzeti és ethikai alap. Nálunk egész Széll Kálmánig semmiféle érdemet nem lehetett szerezni, csak kortes érdemet. Ezért osztogattak hivatalt, nemességet, viczinálist, mindenféle proviziót és koncziót. Így van-e ez most s óhajtanó-e, hogy cseberből vederbe lépve, Széll helyett megint visszkapjuk az országosan szervezett korrupciót: adjanak feleletet Eötvös ur és a Bánffy szövetségesei.

Emlékezzék csak vissza Eötvös Károly ur 1872-re, arra az időre, mikor még üldözte a függetlenségi pártot. A szélső bal és balközép együttesen olyan

erős volt, hogy a 67-es kiegyezés híveinek mindössze is 42 szavazat volt a többsége. Hová lett az a nagy párt, mely a Lónyai gaz választása előtt közel járt a hatalom birtokához és miért olvadt 50—60 emberre? Azért, mert megölte a Tisza által rendszerré tett választási, megyei és országos korrupció. Mert jegyezzük meg, hogy korrumpált nép és ország független nem lehet, minthogy a korrupció gyöngeség, a függetlenség kivívásához pedig erkölcsi erő kell. Mit gondol Eötvös Károly, ha a 72-iki ellenzék ül azokon a padokon, a hol ő és társai ma ülnek, vajjonugy viseli magát a nemzeti jogok védelmében, mint ők viselték? De ma már az ellenzék hite sem a régi többé, mert az általános hitetlenség ezekre is átragadt. Somschich Pál és Zsedényi Ede, konzervatív létükre jobban védtek volna a 67-es kiegyezésnek a nemzet számára jogokat biztosító pontjait, mint pl. Eötvös és társai. Mert bennök több volt a meggyőződés és kevesebb a csel-szövés, torzsalkodás, gyűlölködés, mint az Eötvös-pártban, mely csak személyes marakodásra képes, de elvekért, meggyőződésért tűzbe nem viszi a fegyvereit.

Sokszor elgondolkozom a függetlenségi politika lényegén, céljain és eszközein. S megvallom, mélységesen lenézem azokat, a kik hazánk függetlenségét frázisokkal, jelszók odadobásával akarják megvalósítani. Olyan nevetséges ez, mintha valaki egy légvárba akarna feljutni s megfeledkezne arról, hogy nincs a légvárig erő létrája s ha lenne ilyen, akkor sem juthatna el álmai honába, mert a légvárban nem lehet a létra *felső végét* megtámasztani.

Korlátoltság azt hinni, hogy csak a függetlenségi párton, a függetlenségi eszme egyszerű hangoztatásával lehet megcsinálni a függetlenségi politikát.

Ha egy miniszter a kormánypárton úgy gondolkodik, hogy a légvárnak szilárd alapjait a földön lerakja s ezen a szilárd alapon majd olyan magasra építi fel a várat, hogy annak: „a fellegek szolgálnak öv gyanánt s vállán pihen meg nyári délből a nap“ — mondom, ha valaki így gondolkodik és cselekszik, becsülöm, tisztelem és szeretem.

Az a miniszter, ki a becsület uralmának visszaállítását, a korrupció kiirtását tűzte ki céljául, *közvetve ugyan*, de függetlenségi politikát üz. A jövőt készíti elő a jelenben. Baross Gábor

függetlenségi politikát üzött s ugyan-
ezt teszi Hegedüs Sándor is, mikor
mindent elkövet a nemzet anyagi meg-
izmosodására, ipara felvirágoztatására,
a nemzeti munka szervezésére, a nem-
zeti vagyonnak megóvására. Az a köz-
oktatási miniszter, ki a nemzeti szel-
lemet és tudást erősíti: szintén függet-
lenségi politikát folytat. A ki tudás-
ban, testben, erkölcsben erősíti ezt a
nemzetet, az mind függetlenségi poli-
tikát folytat. Ezeket az alapigazságokat
soha se feledjük, mikor egy kormány
tetteit mérlegeljük.

Tisza és Bánffy, kikért Eötvös
annyira rajong, felhasználta a hatal-
mat grófi korona szerzésére, személyes
hiúság kielégítésére, de a nemzeti füg-
getlenség alapjait hosszas uralmuk alatt
nemcsak le nem rakták, hanem azt a
kevés alapot is szétrombolták, melyet
a volt Deák-párt lerakott s tovább épí-
tés végett nekik átadott.

Beszélő, de munkátlan nemzet soha
sem lesz független. A ki egy jövedel-
mező gyümölcsfát elültet vagy tíz
krumplibokrot megkapál, nagyobb szol-
gálatot tesz a függetlenség ügyének,
mint a ki tíz esztendeig puffogatja az
üres, nagy mondásokat a függetlenségi
eszme mellett. Száj még soha sem tett
nagygyá nemzeteket, de igen az ész és
a kéz egyesült munkája.

Ezekkel a princípiumokkal tessék
megmérni és összehasonlítani Eötvös
urnak a Széll Kálmán kormányát a
Tisza—Bánffy érával. Hát nem emlék-
szik-e rá, hogy a mult választás alkal-
mával mit tett az a politikai bandita, kiért
ő most annyira lelkesedik s kinek ő
most fegyvertársa? *Idegen pénzzel,
idegen érdekek és országok számára
csinált többséget.* Ezt kívánja ő vissza,
ezt becsüli Széllnél többre? Valóban
érthetetlen!

Mi a Bánffy személye ellen e lapok

hasábjain elkeseredett személyes har-
czot folytattunk. Ráutaztunk az ő gyarló
fejére, melylyel a hazának annyit ár-
tott. A Széll-kormány ellen elvi harczot
folytatunk: eszméket állítunk eszmék,
meggyőződést meggyőződés ellen. Igen,
mert céljait, megbízhatóságát, tudását
nincsen okunk kétségbe vonni. Mert
láttuk benne nehéz napokban a nem-
zeti jogok becsületes védőjét, akkor,
mikor ezeket a jogokat Bánffy elárulni,
tönkretenni akarta. Si duo faciunt idem,
nom idem. Nagy különbség van a
Bánffy és a Széll kormánypartisága
közt!

Hopmájszter ur! Ön nyíltan hir-
dette, hogy a 67-es kiegyezést csak kor-
rupcióval lehet fentartani. Daczára
annak, hogy Széll Kálmán az ellenke-
zőt hirdeti, Eötvös Károly ur mégis
Önt dicsőíti. Mi nem kérünk sem az
— Ön, sem a Tisza liberálistaságából
és kálvinistaságából, mert az önöknél
csak álarcz önző érdekek takargatá-
sára. Egyáltalában ne kompromittálják
Önök a magyar vallás hazafias hagyó-
mányait azzal, hogy személyes érde-
keiknek nyergéve tegyék. Én is refor-
mátus vagyok, de félttem azt a nim-
buszt, a mit az ösök szereztek az
önök gyarló és önző kezében.

Még csak egyet akarok a híres em-
lékező tehetségű Eötvös Károly urnak
figyelmébe ajánlani. Abban az időben,
mikor a híres 14. §. után az első költ-
ségvetési vita folyt, az ellenzék olyan
kiméletlen támadást intézett Tisza el-
len, a milyent csak Bánffy utolsó nap-
jaiban látott a magyar parlament. Az
ellenzék a geszti viperát a szószoros
értelmében széttepte s azok között, kik
a küzdelemben legelől jártak, ott volt
Eötvös Károly is.

Mikor Eötvös Károly erről a küzde-
lemről és annak eredményéről a körö-
zsieknek beszámolt, — én tisztán em-

lékszem rá a lapokból — azt mondotta
hogy „*kész lett volna a Tisza uralom
elleni küzdelemben elmenni egész a di-
namitig.*“

Már most azt kérdelem tőle: ha a
Bánffy-Tisza csoport az ő segélyével
Széllt megbuktatná, ki jönne utána?
Nem jöhetne más, csak Tisza és Bánffy,
kiknek talaja a nemzetben nincs, de
annál több Bécsben, mert ők a nem-
zeti jogok feladására mindig készséggel
vállalkoznak.

Reméljük, hogy akkor eszébe jut
rég fogadása s a Tisza-Bánffy uralom
ellen megkezdte a küzdelmet, — *dina-
mittal.* Mert nagy ideje, hogy az a di-
namit, a melyet az Eötvös ur személye
képvisel, ne a saját pártját, hanem a
haza ellenségeit rongálja.

A helyi ipar pártolása,

Beszéljünk és írjunk bármit is, míg
a városok külön-külön nem fognak figyel-
met fordítani a *saját iparosaik* védel-
mére, addig szó sem lehet a magyar
ipar országos fejlődéséről. Mindenki az
államtól vár segílyt, támogatást a he-
lyett, hogy az önkormányzat hatáskörén
belül igyekezzenek korlátozni az örüle-
tes gazdálkodást, hogy lapáttal szórják
a pénzt külföldre.

Évenként 3 millió forinttal emelik
most 10 évre a közösügyi kiadásainkat
és tenger szóáradattal indulnak el a
harcba politikusaink. Vagy talán csak
szónokaink? Mert szónok és politikus
közt nagy a különbség. Olyan nagy,
hogy ha politikusaink lennének, már
régóta meg tudták volna látni a bajt,
hogy egy olyan ország gazdaságilag el
kell, hogy pusztuljon, a mely évente
80 millió koronát dob ki külföldre, s
többet költ, mint a mennyi bevétele van
külföldről A kis Ruménia politikusai

TÁRCZA.

Kívágott fák.

(A Palóczy-utezán.)

*Mikor elüllettek, már egy emberélet;
Aki akkor játszott, öreg emberré lett
S most bágyadt szemekkel, meggörnyedett vállal
Néz szembe a csendes, közelgő hatállal.*

*Lassan nevedtek, a míg a nap heve,
Az eső, a harmat, a föld és ereje
Egy-egy erős ágat a törzsből kihajta,
Hogy megküzdjön vele az idő viharja.*

*És a vihar zúgott, az erős ág rengett . . .
De majd jött a szellő s lombjával enyelgett;
Virága illatát elhínté a légben,
Fülemile dalos, szép, tavaszi éjben.*

*Most is jön a tavasz, virágokat ápol,
Új életet teremt a föld hült porából;
Keresi mindenütt a jó öreg fákot
S napsugaras egén bánatfelhő támad.*

*Eljő a szellő is, keresi a lombot,
Mely alól szép, fűrtös virága leomlott,*

*Hasztalan, nem leli s illattalan járva,
Sírva száll el messze, a másik határra.*

*Jön a fülmile is, holdas, csendes éjjel,
Hogy ismét köszöntse dallal, énekével;
Hogy elsirja ágán panaszát, bánatát . . .
Hasztalan, nem leli kis lombos sátorát.*

*Nincsen sehol . . . sehol . . . oltúnt a fa, árnya,
Mely az arra menőt pihenővel várja:
A fejszeacsapásra egyenként kidültek,
Törzsei, ágai a tűzre kerültek.*

*Minek is állnának tovább azok itten?!
Változik a világ, megújulva minden.
Elmennék egyenként az öregek sorba,
Helyettök ifju lép, erősebb a nyomba*

*Más alak, más érzés, gondolkozás, erény,
Feltűnik a kedély, egyszerűség, eszmény;
Az öreg ákáczfát felváltják gesztenyék.
Mintha velök más kor szellemét jeleznék.*

*Nöjjetek magasra új fák, új erővel!
Daczoljatok bátran viharral, idővel!
Koronás fejetek késő időt lásson,
Midőn nekem se lesz már itt a lakásom.*

Tóth Pál.

Kuruczfurfang.

(Eredeti népszimű 3 fejeletben Rákóczy ko-
rából. Irta: ifj. Bokor József.)

Kiváncsian vártuk az ideai népszínházi
szezont e slágerdarabját színpadunkon. A
népszimű-irodalom a legutóbbi évtizedeken
nem tudta megtartani azt a magas nívout,
melyre a „Faiú rossza“, a „Sárga csikó“
és a „Csikós“ szerzői emelték s leszámítva
Géczy „Gyimesi vadvirág“-ját, maradandóbb
becsü munkát nem alkotott. Jogos volt
tehát az érdeklődés ezen népszimű iránt,
melyet híre megelőzött és remélni engedte,
hogy benne becses és megmaradandó al-
kotást nyertük. Nyertünk is, de nem nép-
sziműt.

A darab Rákóczy korában játszódik és
tartalma a következő:

Tetény Gábor kuruczkapitány (Almássy)
hazavezeti Jákófalvára való csapatát, hogy
az ott a hat havi fegyverszünet alatt ki-
pihenje a harc fáradozásait, ő maga
pedig felkeresve szerelmesét, Jákóvár agg
urnőjének özv. Becskénynek (Ebergényiné)
bájos unokáját, Becskény Ionát (Ledófszky).
Nagy az öröm a faluban a legények haza-
jöttén s a kapitány, hogy betetézze az
örömet, legott elrendeli, hogy Futó kuruczvi-

— mert ott ilyenek is vannak — már ezt belátván, törvényhozás útján szabályozták a helyi ipar pártolását s kimodották, hogy ha a helybeli iparosok 10 százalékkal magasabb árban tesznek ajánlatokat, a hatóságok részéről hirdetett árlejtéseknél, akkor is elsőbbségben részesülnek az idegen pályázók olcsóbb ajánlatai fölött.

Osztrák szomszédaink pedig kimondták, hogy magyar iparos, kereskedő ajánlatait, bármilyen olcsók legyenek, nem fogadják el. Szóval, mindenütt védelmezik a saját iparosaikat, kereskedőiket, a hatóságok. Csak a magyar városok szaladgálnak a kormányhoz, hogy vámokat emeljen a külföldi gyáripár ellen! Mintha nem lenne nekik is ezer módjuk arra, hogy felvilágosítsák kereskedőiket és közönségüket arról, hogy ha lapáttal szórják ki a pénzt külföldre, ha évenként 80 millió koronát dobnak ki: akkor utoljára azon fogják magukat észrevenni, hogy tönkre mennek mind a közönség, mind kereskedők, mert a forgalomból csak gyermekjátékokra több pénzt vonnak el a külföldi gyárak javára, mint a mennyit a kvóta felemelésével az állam fizet. Több mint 6 millió koronát fizet a hazafias magyar közönség gyermekjátékokért a külföldnek évente. Hát még a hivatalok! papirokért, irodaszerekért, tollakért, késekért, irónokért stb.

Pedig ha már mindenütt tovább haladtak a szónoklatoknál, csak nálunk nem tesznek semmit — legalább annyit cselekedjünk, a mennyit az osztrák hatóságok, városok vagy a balkáni szomszédaink megtettek.

Minden magyar községnek joga van a saját polgárait, a saját közönségét megadóztatni, korlátozni bizonyos cikkek használata miatt. Semmiféle hatalom nem tilthatja el a községeket attól,

hogy ők községi adókat vessenek ki bizonyos luxus cikkekre, a melyek ártanak a helyi iparnak.

Semmiféle törvény nem tiltja el a városokat attól, hogy szabályrendeletben határozzák el — miszerint olyan cikkeket, a melyeket az ő adófizető iparosai, kereskedői is képesek előállítani, szállítani, — azokat más városból nem vásárolnak, nem rendelnek, még ha 10 százalékkal olcsóbb ajánlatot is kapnak rá.

Igen is joga van rá minden községnek, az 1886. évi XII. t.-cz. 21. §-a pontja értelmében, községi adókat kivetni önmagára — azokra, a kik a helyi ipart megrontják, a kik évenként nem 3, de 80 millió koronát dobnak ki külföldre.

Igen is joga van a közönség hazafiasabb és előre látóbb részének gátakat emelni, megadóztatás alakjában az ellen a hazafiatlan és gazdaságilag káros műveletek ellen, a melylyel az országot évről-évre rendszeresen elszegényítik.

Természetesen ennek csakis úgy lehetne sikere, ha az egész magyar társadalom együttesen lépne fel ezzel a hazafias törekvéssel. Ha az országnak valamennyi városa, községe egyszerre hozná be ezeket az adókat a külföldi portékák miatt, a hazafiatlan vevőközönségre.

Miskolcz város alkalmat nyerhetne most ezuttal arra, hogy kezdeményezője legyen sok szóbeszéd helyett, egy nagy és országos mozgalomnak.

Szólítsa fel az ország összes társhatóságait és községeit Miskolcz város hasonló szabályok alkotására.

A magyar társadalom örökké hálás lesz Miskolcz városának érte — hogy sok dikció után végre önerejéből tudta magát felszabadítani a nyugati államok versenyé alól.

Márczius 20.

... Hat éve alszik már Kossuth apánk! Milyen közel esik halálának a napja márczius idusához, a szabadság születésnapjához! A milyen közel esett ahhoz egész élete, sőt egygyé lett azzal elválhatatlanul. Életében jobb kezével ringatta a szabadság bölcsőjét, halálával is azt dicsőíté s egyben meggyarapítá a nemzet szellemi vagyonát, mert az az eszmeáradás, mely Kossuth koporsójából kiömlve az országon végighömpölygött, a visszaszálló nemzeti életerő volt, a mely adatott nekünk magyaroknak.

Márczius 15-én zászlók lobogása, lelkesedés lángolása hirdeti és dicsőíti azok neveit, kik beirták e napot kitörülhetlenül a nemzet lelkének táblájára. Márczius 20-ika pedig a szent bánat napja. Ezen a napon a kerepesi temetőt keresi fel szerelmes emlékezetünk. Onnan hallatszik valami csöndes bus zsongás, mintha ezernyi kis madár nyögdecselne anyátlanul.

Ötször „élt a szép tavasz a ligeten“, mióta alszik jó Kossuth apánk. Sohasem volt ebben az országban akkora bánat egynek halála miatt, mint akkor hat év előtt. Pedig az nem elmulás, hanem megdicsőülés volt. Kossuth föltámadt, mielőtt elhantolták volna. Az ő sirjából áldás és ragyogás száll ki; onnan vihar áll elő, tavaszi szellő, őszi orkán, mely zug a harasztot, jár a pusztán és magot hint, áldást és szabadságot.

„Látjátok feleim szemetekkel: nem por és hamu az ember“.

Csak az, a ki eszme nélkül élt, a kinek földi hüvelyé nagyobb a lelkénél. Csak az, a ki eléli azt a csöpp eszmét, melyet a világegyetemtől lopott, s mikor visszaszáll az atomok világába, tartalom és illat nélkül száll oda vissza, viszonzást nem hozva azért, a mit belőle kapott.

De Kossuth Lajos nem ilyen volt. Valami

téz (Bethleni) még aznap tartsa meg a lakodalmát mátkájával, hűséges vitézének Bedő Istvánnak (Győre) és feleségének, Bözsi asszonynak (Almássyné) fogadott leányával, Katiczával (Abonyi Aranka). A nép erre elvonul, hogy a lakodalomra megtegye az előkészületeket. Tetény pedig egyedül maradván Bedőékkel és Katiczával, megtudja tőlük, hogy egy nemes ur, Bögzöldi Lőrincz rut ármányt szót ellene, holt híret költötte Becskeyéknél, hogy Ilonka kezét és kincseit a saját kezére játsza. Ez a cselekmény alapja.

Ekkor jelent meg a színen Becskey Ilonka, és egy gyönyörű kurucz dal eléneklése után felismeri holnak hitt és még mindig sirított kedvesét. Tetény el akarja rabolni és haza vinni kastélyába, anyjához, mert nagyanyja már oda ígérte a kezét Bögzöldinek, Ilonka azonban nem akar halálos banatot szerezni világtalan nagyanyjának és vissza utasítja kedvese ajánlatát. Ekkor eszeli ki azután Tetény és Bözsi asszony azt a kurucz furfangot, mely a cselekmény további menetének magjául szolgál. Bögzöldi uram ugyanis igen préda és pénzvágó ember, ki Ilonkára is csak a pénzéért pályázik. Ennél a tulajdonságainál akarják megfogni Bögzöldit, a miért is kieszelik, hogy Tetény Jakus-

sich grófné név alatt egy nőt fog felvezetni a kastélyba, kiről azt fogják állítani, hogy a magával nászajándékuhozott kincsek tulajdonát képezik és túsul volt Rakóczynál magyar uriaszonyért és most viszik vissza kincseivel együtt Morvaországba. Jakussich grófné szerepét Tetény Bözsi asszonynak osztja ki, tervükbe pedig beavatja még Somfánét (Tharasszovits) is, Bögzöldinek 20 év óta hitegetett szeretőjét, ki most ép szökött barátját nyomozza.

A második felvonás Jákóvárában játszik le, hol először találkozunk Bögzöldivel (Ferenczi) és az öreg Becskeynével, kinek sikerül Ilonkát reábeszélni, hogy még az est folyamán esküdjék meg Bögzöldivel.

Ekkor jelenik meg a várbeliek nagy álmélkodására és a ravasz Bögzöldi nem kisebb bosszuságára a holnak hitt Tetény kapitány, hogy megkérje Ilonka kezét. Miután azonban az ő keze már Bögzöldinek van ígérve, az öreg asszony sajnálattal utasítja vissza kérését. Tetény ekkor szállást kér Jakussich grófnénak, kit kincseivel együtt felvisz a várba, Bögzöldivel pedig elhítteti, hogy a dúsgazdag grófné özvegy és Morvába visszatérve meg kell esküdnie sógorával, egy rut és pupos emberrel; amiért is már többször meg akart tőle szökni, sőt

még feleségül is akart menni hozzá. Bögzöldi pénzvágó rögtön felébredt, amikor pedig meglátja, hogy a Jakussich grófnénak öltözött Bözsi asszony csinos is és kokettál is vele, a kincses ládái pedig tele vannak drágaságokkal, rögtön visszaadja Becskeynének a szavát és eláll Ilonkától, Jakussich grófnéval pedig megállapodik, hogy még az est folyamán megesküszik vele egy közeli zárdában és megszőkteti Teténytől. Ilonka most már szabad lévén, Teténynek nyújtja kezét, ki Rakóczytól ezen közben parancsot kapott, hogy azonnal ültesse lóra embereit és csatlakozzék hozzá, mert Ocskay árulóvá lett, kit meg akar büntetni. Ezért még azon este megtartják az esküvőt, ekkor azonban megjelenik Czinka Panna (Ráthonyi), Ocskay volt kedvese, és meghozza a híret Ocskay bűnhődésének és egyúttal levelet Rakóczytól, melyben előző rendeletét visszavonja. A kuruczok tehát falujokban maradnak és vígan járnak lakadalman megkapóan szép fáklyatáncukat.

A harmadik felvonás az erdőben lévő zárdá mellett történik, hol Jakussich grófné, vagy helyesebben Bedőné megvesztegeti a barátot (Breznay), hogy Bögzöldit a sűrűn lefátyolozott Somfánéval adja össze. Bögzöldi pontosan meg is jelenik a találkán és mi-

nagy jelenség az a történelemben, hogy az emberiség zokogó mélységeiből, azokból a rengetegekből, a hol patakzik a könnyű és kelevényeket szit az elfojtott átok, az idők teljességében mindig akadt a ki felforr, lángostort font és odaállott a népek tömege elé, fülükbe zudítva:

„Nem vagy te por és hamu, oh földi ember, hanem láng vagy, mely gyujt és világít; ideák megtestesülése vagy te, ki szabadságra születél és poraidból is szabadságnak kell születnie“.

Ezt mondta Kossuth is és a népek hallgattak rá, mint egy megváltóra.

A nép most is szent áhitattal állja körül a sirt, a jeltelent. A szerelmes nemzet ráhullajtja virágait. De azok, kik az ő nagy nevében keresték — nem a haza, hanem saját egyéni boldogulásukat, — mélységes iszapban gázolnak s nem juthatnak a sirhoz.

Neki a becsület volt a kenyere teljes életében, s követői közül sokan csak úgy tekintik a becsületet, mint a csillagokat, t. i. nagyon messziről.

Az ő idejében forró hazaszeretet, az eszmények imádása, a lélek sebessége volt az, a mi az embert emelte. Ma a lélek korlátoltsága, heveség, merészség, ravaszság és jó tüdő az, a mi szerencsésé teszi az embert. Mennyi iszap mindenfelé, melyen gázolni kell.

Ma, a „jog, törvény és igazság“ második évében, általános közhit, hogy a *pénzes láda* az elsatnyult emberiség utolsó palládiuma...

De jó, hogy alszol már Kossuth apánk!!

—cs—e.

UJDONSÁGOK.

— **Márczius 15.** A s.-szent-péteri bányatelep hazafias olvasó-köre f. hó 18 án délután ünnepelte meg márczius Idusának emlékét a bányatelepi iskola termében. A lefolyt ünnepély méltó volt úgy a nagy nap emlékéhez, mint a derék társaskörhöz. Az ünnepélyt a Hymnus elénekülésével a

után Bedő és emberei jól elagyabugyálták, beleesik a kelepczébe és megesküszik a Jakussichnének vélt Somfánéval, kiérdemesült és elhagyott szeretőjével.

*

A mint a darab meséjéből is látszik, az nem egészen népszínmű, hanem inkább énekes játék. A cselekmény központjai előkelő emberek és Bedőné kivéve, ki azonban szintén csak segítője és nem alanya a cselekménynek — a nép csak staffage és inkább csak arra szolgál, hogy a cselekményeknek keretet és élénkséget adjon, a dalok pedig nem fakadnak a cselekményből, arra semmi vonatkozással nincsenek, hanem csak egyszerű betétek.

Hiányzik továbbá a darabból a színmű karaktere is, mert nem találjuk meg benne sem a drámai erőt, sem pedig az események végzettségét, melyek a hőst akaratán kívül oly válságos helyzetbe sodorják, melyből csak erős küzdelem után tud szabadulni. Igaz ugyan, hogy Tetény kapitány orvul, ármánnyal sodortatott szomorú helyzetébe, de ebből rövidesen, egy fél nap alatt, operettszerű fuffanggal szabadul, nem találjuk meg tehát cselekvésében a küzdelmet, mely alfája a drámának.

Tehát, mint már mondtuk, a „Kurucz-

dalárda nyitotta meg, melyet a kis tíz éves *Karnitul* Juliska lelkes szavalata követett. A lendületes ünnepi beszédet az olvasó-kör elnöke, *Tresztjanszky* Ferencz tartotta, a beszédére felhangzott zúgó taps és éljenzés lecsillapulása után *Hreling* András mérnök Petőfi „Nemzeti dalá“-t szavalta el nagy hatással. Az ünnepély ezen első részét a dalkör a Szózat elénekülésével rekesztette be. Az ünnepély második része fehér asztal mellett folyt le; a kaszinó termében felterített 100 terítéket Sajó-Szent-Péter és környékének színe java ülte körül. Lelkes pohárköszöntőkben nem volt hiány. *Kállay* Géza a negyvennyolczas eszmékre, *Márkus* Károly főgondnok a tisztviselőkre, *Fejes* Albert a hazafias bányamunkásokra üritették poharukat. Ezekon kívül még számos pohárköszöntő volt. Elismerést érdemelnek ez ünnepély rendezői, kik a különböző nemzeti-szerű és anyanyelvű bányatelep munkásait ily szép hazafias ünnepélyre egybegyűjtve, arra buzdították őket, hogy: „A haza minden előtt“.

*

A diósgyőri vas- és aczélgyár tisztikara lelkes ünnepélyt tartott a márcziusi nagy idők emlékére. Az ünnepély a tiszt-kaszinó nagy termében folyt le, tartalmas programja a következő volt:

1. „Rákóczy nyitány“ Kéler Bélától. Előadja: a *gyári zenekar*.
2. „Szózat“. Előadja: a *dalegylet*.
3. „A magyarok Istene.“ Petőfi Sándortól, Szavalja: *Bán* István ur.
4. „Nagy magyar ábránd“ Kéler Bélától. Előadja: a *gyári zenekar*.
5. „Oh ezek a férfiak.“ Monolog. Előadja: *Zeiszlerné* Auer Margit urnő.
6. „Magyar népdalok.“ *Szebenyi* József ur zongvra kísérete mellett előadja: *Róth* Miksa ur.
7. „Oh azok a nők!“ Monolog. Előadja: *Keresztes* Venczel ur.
8. „Fohász.“ Előadja: a *dalegylet*.
9. „Egyvelég“ „a kis szökevény“ című operettből. Előadja: a *gyári zenekar*.

Az ünnepély után táncz következett, mely reggelig tartott.

*

A szabadság tavaszának évfordulóját a *miskolci államvasuti műhely* munkásai is megünnepelték. E hó 17-én azaz szombaton este nagy és lelkes közönség gyűlt össze a műhely tágas éttermében, mely erre az alkalomra nemzeti színű díszöltött magára. Az ünnepélyt a műhelyi dalkör éneke nyitotta meg, mely a „Nemzeti zászló“ című kardalt énekelte el nagy hatással. Ezután

furfang“ inkább énekes játék, mint népszínmű, a mi különben érdemeiből nem von le semmit.

Mint énekes játék, a „Kuruczfurfang“ kiváló alkotás, becses és mulattató. Javára irandó, hogy egy érdekes korba viszi a hallgatót, melyet hűen és érdekesen rajzol meg. Nemcsak nyelvezetében iparkodik ama korhoz alkalmazkodni, hanem érdekesen mutatja be a népeletet és népszokásokat is. A lakodalom bemutatása egymagában is becses munka, mely gondos történelmi tanulmányokra mutat. Szépek továbbá tánczai, különösen az ősmagyar fáklya táncz, továbbá a helyes érzékkel kiválasztott kurucz-dalok, melyek nagyobbára a Káldy-féle kurucz-nótákból vannak kiválogatva, az eredetiek és a táncz-zene pedig ugyanazon korhű motívumokkal van megkonstruálva.

Kiemelhetjük továbbá a darab kiváló komikai erejét, melyet a szerző Bögözdí uram pénzvágtyából és kalamitásaival teremt. Bögözdível egy ügyesen megrajzolt alakot mutat be, ki jóízű humorával állandó derűtségben tartja a közönséget.

Hátránya e darabnak, hogy vékony cselekménye hosszú lére van eresztve, miáltal nyújtottá és kissé lapossá válik, az unalmasságtól azonban megmentik a táncz

Matuska Mihály művezető tartott szép és hazafias szellemtől áthatott alkalmi beszédet. Nagy Károly gépész Petőfi „Nemzeti dal“-át szavalta el hatásosan. *Büdy* József a Kossuth-nótát játszotta el szólóhegedűn. Majd két kedves gyermek: *Paluff* Zsuzsika és Tréki *Török* Lajos magyar nemzeti ruhába öltözve hazafias költeményeket szavalt. *Matuska* Mihály Petőfi „Élet vagy halál“ című költeményét szavalta. A dalárda ezután a „Fohász“ — és „Országos bordal“ kardalokat énekelte el nagy lelkesedést keltve. Végül a lámpákat kioltva, az ügyes rendezők *Krón* Ignác mülhelyi főnök arczképét vetítették a terem hátterén felállított vászonra, a mi általános meglepetést keltett. Az elsötétített teremben az arczkép elé állva, *Sirkovics* József szép beszédben üdvözölte a népszerű mülhelyi főnököt, a ki a mülhelyi munkások hazafias érzelmeit így ápolni igyekszik. A lelkes ünnepélyt reggelig tartó táncz rekesztette be.

— **Knezich Károly.** A dicső tizenhárom egyikének — kiket az aradi Golgota a nemzet szent vértanúivá magasztalt fel — *Knezich* Károly ragyogó és borus emlékének szépen meghozta a szomszéd hazafias Eger városa a honfui kegyelet és hála adóját. Eger városa — a mely multjához méltóan mindég egyike volt az elsőnek a hazafiságban — márczius idusának megünnepelését csak magasztosabbá tette az által, hogy *Knezich* Károlynak, szabadságharcunk dicső tábornokának emlékére egykori lakóhelyét emléktáblával jelölte meg, s azt e napon fényes és lelkes ünnepségek keretében le is leplezte. A magvas és hazafias lendülettel áthatott beszédet *Hanák* Gyula, Eger város főjegyzője tartotta meg, fájdalom, helyünk nem engedi meg, hogy e remek beszédet egész terjedelmében közöljük, azért csak e pár sort iktatjuk ide belőle:

... Gyáva hóhérok! Azt hívétek, hogy e gaz gyilkossággal el tudjátok temetni a szabadság szent eszméjét?

Nem. Ti örök oltárt emeltetek e magasztos eszmének, melyhez mint fáradt utas az üdítő forráshoz, erőt, lelkesedést meríteni járul a csüggedt honfi szív.

1849. október 6-ika emlékünnepe lesz a magyarnak időtlen időig, mert azt a gazzettát, melyet e napon elkövettek, megbocsájtani lehet, de feledni nem szabad soha...

Beszédét a következő hatásos szavakkal végezte:

és a dalok, melyek helyes arányban követik egymást. Szerintünk jól tenné az igazgató-ság, ha e darabot, ott a hol lehet, megkur-titaná, hogy az események gyorsabban perdüljenek és ez által élénkebb legyen maga az előadás. Például azt a jelenetet, mikor Bedő vitéz a kolostornál féltékenységében előront és Somfáné fátyolát felhajtja, Bögözdí pedig elagyabugyálja, bátran ki lehetne hagyni a nélkül, hogy ezzel a cselekménynek ártanánk, mert ez a közbelépés nemcsak felesleges, hanem disszonáns és valószínűtlen is, mert hisz egyrészt Katiczának módjában állott Bedőt a valóságról felvilágosítani, másrészt pedig nehezen tehető fel, hogy Bögözdí, ki magyar nemes, bármily gyáva lett légyen is, menyasszonya előtt bántalmakat szó nélkül türt volna.

**

A mi az előadást illeti, bátran mondhatjuk, hogy az egyike volt a szezonban a legjobbknak. Minden szereplőn meglátszott az igyekezet s az egyetlen, mire megjegyzésünk van, a szereptudásnak egyeseknél tapasztalt logyatekossága, min bár a verses próza és sok helyütt a XVIII. századbeli nyelvmotívumok nehézségénél fogva csodálkozni nem tudunk, tekintettel a darabnak amugy is nyújtott cselekményére, mégis

... A magyar alkotmányra tett esküdet végső lehelletig hiven megtartottad s vértanú halált haltál a szabadságért.

Emléked örökké világitó példa előttünk. Te megmutattad, hogy a hazáért hogyan kell élni s ha a haza kívánja, hogyan kell meghalni.

A te és társaid sírjából kel ki az a mag, a melyből a magyar függetlenség egykor terebélyes fája ki fog sarjadzani.

Ugy legyen!

És erre mondjuk rá mi is miskolciak egy szívvel, lélekkel: „Ugy legyen! Ámen!”

— **Virágnak sorsa hervadás!** — Eszavakat irhattuk volna bátran a részvét sűrű könyhullatása közepett *Joseffy* Mariskának, az élte 18-ik évében elhalt fiatal leánynak korszorujára. Ritkán döbentett meg egy egy gyászhir bennünket jobban, mint ez, hiszen maga a viruló élet, maga a tavasz volt, vidám életkedvével még 2 hónap előtt is e mindenki által gyöngéd szeretettel körülvett ifju lény. — Temetése tegnapelőtt délután ment végbe óriási részvét mellett. Sirja föltölt virasszon a szeretett anyyala!

— **Eljegyzés.** Ernst Soma helybeli kereskedő eljegyezte Bpestről özv. Klein Sámuelné urnő kedves leányát, Helénát.

— **A „borsodi orvos-gyógyszerész-egylet“** f. évi márczius 22-én d. u. 5 órakor tartja rendes havi ülését, melyre az egylet helybeli és vidéki t. tagjait ezennel tisztelettel meghívom. Tárnyak: 1. Az ivóvíz oki viszonyáról némely Kórokhoz. (Észmezsere) 2. Az ajkak „epitheliomának“ egy esete, előadja dr. Havas Leó (betegbemutatással). Miskolczon, 1900. márczius 17. Dr. Ixel Soma, elnök.

— **Halálozás.** Ismét egy mélyen megrendítő halálesetről kell megemlékeznünk. *Hochman* Ignác fakeskedő, pártunk egyik lelkes, tántoríthatatlan, oszlopos tagja vasárnap reggel hirtelen és váratlanul meghalt. A minden szép és nemesért lelkesedni tudó derék férfiú vasárnap reggel erejének és egészségének birtokában még egész életkedvvel végezte irodai teendőit, — midőn hirtelen — mint a tiszta égből lecsapó

villám — a betegségegek legrémesebke: agyszélhűdés támadta meg és egy pillanat alatt kioltotta nemes, áldásdus életét. A gyorsan előhívott orvos már csak a halált konstatálhatta. A még csak 59 évet élt férfiú hirtelen elhunyt mély gyászt hagyott kesergő családjá szívében, pótolhatatlan veszteséget a köztevékenység mezéjén. Temetése hétfőn délután impozáns részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Ezüst-lakodalom.** *Filep* József miskolci ev. ref. tanító e hó 19-én, József napján ünnepelte szeretett nejével szül. *Weber* Józsa urnővel házasságának 25-ik évfordulóját. Az általánosan tisztelt és becsült házaspár hajlékát a tisztelők és barátok egész serege kereste föl ezen a napon, hogy szíves jó kívánságaiknak kifejezést adjanak. A szíves jó kívánságokhoz mi is öszinte, igaz szívvel csatlakozunk és azt kívánjuk, hogy az ünnepelt házaspárt kiterjedt, szép családjának boldogítására és a nevelésügynek hasznára jó egészségben sokaig éltesse az isten! A többit, ha az isten is úgy akarja, mint mi, majd az aranylakodalom alkalmával írjuk meg.

— **Nagy tűz Mályinkán.** Óriási tűzvész dühöngött Mályinkán, e hó 14-én. A tűz *Módos* István istállójának kigyuladásából eredt s a nagy szélben csakhamar az egész utcaszorban elharapódzott. A lakosság legnagyobb része távol volt s így a kigyuladt házak mentésére senki sem siethetett. Mire az óriási lángot és gomolygó füstfelleget észrevették, már 6 ház lángban állott. A mezőn dolgozók nagy rémülettel rohantak a faluba, a tüzet eloltani, de már akkor késő volt, mert a nagy szélvihar messzi hordta a tűzcsóvákat s rövid idő alatt a fél falu, körülbelül 50 ház s melléképületekkel együtt a dühöngő elem martaléka lett. A tűz tovatérjedését előmozdította a szélviharon kívül a nagy vízhiány és hogy valamennyi ház szalmafedéses volt. A leégett házakban minden butor s a melléképületekben temérdek takarmány és több állat odaveszett. A kár meghaladja a 40.000 koronát. A leégett épületek közül csak kevés volt biztosítva.

— **Hangverseny.** *Klima* Mihály, konzervatóriumunk derek igazgatója f. hó 31-én megtartandó hangversenye programjának összeállításán dicséretre méltó gondtal és

körületekintéssel fáradozik E hangverseny a siker tekintetében *Klima* összes eddigi kivétel nélkül jól sikerült hangversenyeit felül fogja mulni.

— **A borsodmegyei gazdasági-egyesület** szakosztályai ma délelőtt ülést tartanak, melyen folyó ügyeket tárgyalnak le.

— **Frakk helyett atilla.** Dicséretes, szép mozgalomhoz való csatlakozásnak híret jelentik Szegedről. Az odaváló leszámítoló hivatal tisztviselő kara testületileg beállt a magyar iparpártolók táborába s valamennyien fogadalmat irtak alá, mely így szól: *Becsületünkre és igaz magyar voltunkra fogadjuk, hogy a magyar ipar érdekében, a hol csak lehet, ruházatunkat és szükségletünket hazai készítményekből látjuk el.* A szegedi tisztviselők példát adtak ezzel a szép elhatározásukkal s példájukat remélhetően széles körökben követni fogják. A leszámoló hivatal tisztviselői különben hazafias mozgalmat indítottak arra is, hogy ünnepies alkalmakra a *frakk helyett fekete zsinóros magyar ruha* viseletét honosítsák meg.

— **Meghívó.** A phylloxera ellen védekező miskolci egyesület 1900. évi márczius 25-én d. u. 3 órakor a Kereskedelmi és Iparkamara helyiségében tartja 10 ik évi rendes közgyűlését. Tanácskozási tárgyak: 1. Az igazgatóság s felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása. 2. A számadások megvizsgálása s a mérleg megállapítása. 4. Az igazgatóság s felügyelő bizottság választása.

— **A miskolci állami felső kereskedelmi iskola tanári testülete** hálás köszönetét nyilvánítja tek. *Silbiger* Armin urnak ötven, a Borsodmegyei Takarékpénztár igen tisztelt Igazgatóságának negyven koronás alapítványáért és *Weidlich* Pál urnak f. évi négy koronás adományáért. A fennirt összegeket a felső kereskedelmi iskola tápintézete javára tőkésítettük. Egyszersmint megragadjuk az alkalmat, hogy a mélyen tisztelt pénztézetek és emberbarátok jóindulatát tápintézetünk és segítő egyeletünk érdekében kérjük. Kiváló tisztelettel Miskolcz, 1900. márczius 7. *A miskolci áll. felső kereskedelmi iskola tanári testülete.*

— **Elmaradt színész közgyűlés.** Az országos színészegyesület közgyűlését — melynek megtartása ellen, mint részletesen megírtuk, társulatunk is óvást emelt — bizonytalan időre elhalasztotta.

— **Színpadai rögtönzések.** A kolozsvári Nemzeti Színház igazgatósága erélyes hangú körlevélben inti a társulat tagjait rendre és figyelemre. A körlevél különösen az elharapózott rögtönzéseket tiltja szigoruan, úgy hogy ezentul minden be nem jelentett rögtönzést fegyelmi eljárás fog követni. — A mi színházunknál is el kelne ilyen „par ordre de Mufti“-féle körlevél, mert néha néha oly sületlen rögtönzések ütnek meg füleinket, hogy az ember hallattukra majd a föld alá süllyed.

— **A rendőrség tevékenysége és az új bűnvádi eljárás.** Ugy látszik, a rendőrség mostani tarthatatlan állapotán akar segíteni a belügyminiszter, midőn most körrendeletet küld a törvényhatóságokhoz. A körrendelet, mely ma érkezett Miskolczra, a *rendőrség tevékenységeiről* kimutatás felterjesztését rendel el.

— **Losoncz végromlása** czimen nagyhatás és kiváló zenei termék kerül bemutatóra minden szerdán és szombaton este a Koronaszálló földszinti éttermében. Az operaszereu zeneművet, melyet Borza Miska országihírű cigányprimás szerzett, *Bogár* Vincze közkedvelt kiténő zenekara fogja előadni.

— **A gavallér vevők.** A Pannonia kávéház hosszú asztalánál a vevőközönségről beszélt a társaság. Jelen volt ott véletlenül egy budapesti kereskedő is, ő beszélt el ezt az esetet:

— Budapesten nemrég egy mágnes vevőm jött be az üzletbe és egy nyeretet vásárolt 180 forintért. A nyeretet feltétette a kocsijára és aztán meghagyta, hogy az árát írják a számlájára. Mikor elment, akkor jutott

xérjük az illetőket, hogy e hiányt is pótolják és igyekezzenek az előadás gyorsabb menetét elősegíteni.

A darabnak különösen a komikai részében hatott a közönségre, melyben főrésze volt *Ferenczi* Károlynak, ki Bögözdí uram szerepét teljesen ki tudta aknázni és egy minden tulzástól ment, jellemzetes alakítást nyújtott. Mellette dicséret illeti *Almásynét*, ki nemcsak korrekt felfogással, de látható igyekezettel is játszotta meg nem épen könnyű szerepét és énekelte el dalait, melyekért a közönség zajos tapssal jutalmazta. *Tharasszovits* Margit Somfáné szerepében jóízű derűtségben tudta tartani a közönséget, *Almásy* délczeg és rokonszenves Tetény volt, *Ledofszky* Mariska pedig — ezt ugyan felesleges meg is említenem — dalaival zajos tapsra ragadott mindnyájunkat. Sokat mulattunk még *Breznay* Pál barátján, őszinte elismeréssel adózunk továbbá *Abonyi* Arankának, ki bájos szeretetreméltósággal és a nála megszokott eleven temperamentummal játszotta el *Katicza* kedves szerepét. Nem is maradt adósa a közönség és az első felvonás végén zajos tapsal hívta a lámpák elé. Igazságtalan volnék, ha meg nem emlékezném végül *Ráthonyi* Stefikéről, ki *Czinka* Panna sze-

repét meglepő drámai erővel játszotta és nyílt színen aratott érte tapsokat, továbbá *Győréről*, ki sok igyekezettel, de sok tudással is dolgozott.

A mi a tánczokat illeti, azok ügyesen voltak ugyan rendezve s ezért külön is dicséret illeti *Breznayt*, egyes kardalosok és krdalosnők azonban oly nemtörődomséggel és egykedvűen járták a tánczot vagyis inkább meneteltek a vonó hangjaira, hogy szinte arra a feltevésre adtak jogot, hogy lanyhaságuk szándékos. Nem tudjuk, mi ennek az egykedvűségnek az oka, a közönség és a saját érdekében azonban figyelmeztetjük a direktort, hogy azt a lanyhaságot ne tölje és ejtse módját annak, hogy az egykedvűek buzgóbb tánczra ösztönöztessenek. Figyelmeztetjük továbbá, hogy a túlkölés ügyetlen, sőt komikus volt, sőt egy izben pedig késett is, miáltal az előadást megakasztotta. Az ilyen dolgokra az ügyelőnek kellene figyelni, ki ha másokra ügyelni es másokat ócsárolni tud, tudjon a saját kötelességei teljesítésére is ügyelni.

Bottlák József.

csak eszembe, hogy a vevőre nem bírok visszaemlékezni. Azt tudtam, hogy gróf, de sehogysem tudtam rájönni a nevére. Most aztán mit csináljak? A 180 forintomat nem hagyhattam elveszni, viszont elkönyvelni sem tudtam. Ekkor aztán pompás ötletem támadt. Újévkor ugyanis a nyeret beirattam összes grófi vevőim számlájába. Ugy gondolkodtam, hogy majd ha átnézik, mind kifogásolni fogják, azt az egyet kivéve, aki valóban vásárolta a nyeret. Elküldtem a számlákat és képzelték mi történt?

A társaság feszülten várta a történetke végét, az elbeszélő pedig folytatta:

— Nos, hét gróf fizette ki a nyeret, anélkül, hogy egy szó kifogást tett volna. Ime ilyen vevők is vannak még!

Az egyik kereskedő felsóhajtott:

— De az a kár, hogy csak a fővárosban!

— **A 333. § alapján.** Történt nem régen, hogy egy jókedvű kompánia mulatozott egyik külvárosi korezmában. Valami nem éppen jóhírű házban vigadtak a magyarok és csináltak meglehetősen nagy patáliát. A rendőr figyelmét is fölhitte a hangos éjjeli társaság és benyitott hogy csöndre intse őket.

— Én városi képviselő vagyok! — mondta érelyesen az egyik mulatozó — és követelem, hogy a 333 §. alapján vegye föl a jegyzőkönyvet.

— Tudom jól, hogy az ur nem városatya, — felelte a rendőr.

— Hát akkor esküdtszéki tag vagyok, tudja. Ha pedig hozzám mer nyulni, jaj magának.

A rendőr jelentést tett a furesa esetről s így hát a magát hol ennek, hol annak kiadó ur a bíróság elé került.

— **A rendőrségnél sok a munka.** Az ország valamennyi rendőrhatalomát nem győzi írásban és szóban felettes hatóságainak tudomására hozni, hogy az új bünvádi eljárás óta annyira felszaporodtak teendői, hogy nemsokára munkaképtelenséget kell jelenteniük. A miskolczi rendőrség sem kivétel. Eddig ugyan nem panaszkodott, de megczáfolhatatlan tények, hogy itt is beállott az az állapot, midőn már csak a sztrájk következhetik. Úgyes-bajos felek lépik el a városháza udvarát néha 20—30-an is, de bebozsátatást nem nyernek, mert az ajtóban álló rendőr siet megmagyarázni az igazságkeresőknek és panaszkodóknak, hogy az alkapitány nem fogad most feleket, mert bűnügyekben nyomoz. Mivel pedig átlag több a bűnügyi nyomozás és az eljárás komplikáltabb, mint a múlt évben, a ki. ek valami baja van, majd csak akkor menjen a rendőrségre, mikor nincs nyomozás. De azt előbb találja ki, hogy mikor van ez a nyomozás-mentes alkalom.

x **Egy kitűnő pikáns-torta** újdonságot készít *Megay Róbert* miskolczi cukrász, melyet „Sulamith“-torta elnevezése alatt csinos dobozokba csomagolva 80 krajczárjával árúsít. Ugyanaz kisebb kiállításban 22 krajczár. 8—10

x **A hölgyközönség figyelmébe** ajánljuk *Révész Sándor* fővárosi kereskedő hirdetését, mert kelemes meglepetésben részesíti önmagát azon hölgy, ki szükségleteit a fenti czégnél szerzi be, ahol a legelőzékenyebb kiszolgálásban részesül.

Színház, Művészet.

** **Aranylakodalom.** Pénteken ez idényben utóljára népelőadásul az Aranylakodalom ment összevágó, kerekded előadásban. Az előadást zsufolt ház nézte végig. A szereplők mindegyike megállotta helyét. Különösen Csókáné, Tharaszovits, Huckstedt, továbbá Baghy, Ferenczy s Molnár arattak zajos tapsokat. A már annyszor kifogásolt szegényes rendezés jeleivel lépten-nyomon találkoztunk. — *A zsidó apáca.* Szombaton jutalomjátéka volt *Vihary Elemér*nek. Az előadásnak érdekességet kölcsönzött azon

körülmény, hogy a jutalmazandó iránti szíveségből *Pataky Sándor* színiakadémiai növendék is fellépett. Kár, hogy ugy a jutalmazandó, mint a vendég ezen ócska, elkopott, vajmi kevés irodalmi s színpadi értéket képviselő darabra szorult s ez volt az oka, hogy közönség gyér számban volt jelen az előadásnál. Így tehát magáról a darabról a legjobb akarat mellett is kevés jót írhatunk. A szereplők közül *Vihary* igyekezett szerepét töle telhetőleg kifejezésre juttatni, de az épenességgel reá nem szabott szerep gyakran éreztetta a nehézkességet s a. erőszakoltaságot. Voltak azonban több oly jelenetei is, melyet a szorgalom s igyekezet teljesen élvezhetővé tett. *Pataky Sándor* színiakadémiai növendék fejlődő tehetségének megfelelő szerepkörre vállalkozott s tekintve fiatal korát, s aránylag nem rég óta folyó tanulmányait, merjük jóslni, hogy idővel derekasan megállja majd helyét. Mert a mai előadásnál, leszámítva a minden kezdőnél elkerülhetetlen lámpalázt, megfelelő alakítást produkált. Van biztos, megnyerő fellépése, érczes, kifejező hangja az indulatok kifejezésére, a mit mond, át is érzi. Igaz, hogy magatartása néha szögletessé, hangja tompított menetüvé válik, gesztusai sem megállapodottak, de ezen hibákról könnyen leszokhat s minden bizonynyal le is fog szokni. Vendégszereplését a főgymnasium ifjusága szép babékoszoruval jutalmazta. *Almássy II. József*ja minden ízében jó s helyes alakítás volt. Kitűnő volt *Ledofszky*, ki pajzanságával, csinos dalaiival, szép hangjával, kedves játékával igazi életet öntött szerepébe. *Ferenczy* jó Lévy volt, jóízű mókái állandó derűltégekben tartották a közönséget. Végül az őszinte elismerés hangján kell megemlékeznünk *Markovics*ról. — *Fekete gyémántok.* Hétfőn népelőadásban *Jókai Fekete gyémántok* című regényes színművét láttuk. Közönség nem nagy számban volt jelen, pedig ugy maga a darab, mint az előadás megérdemelte volna a nagyobb partfogást. *Markovics* ezuttal kitűnő alakításban mutatta be *Dirmák Évát*, *Baghy Berend* Ivánja ellen sem lehet kifogás. *Győre Szaffran Péter*je is sok tapsot aratott. A többiek közül *Rúthonyi*, *Ebergényiné*, *Molnár* tunktek ki. A karból *Kovács Hermin* ügyeskedett kicsiny szerepében.

** **Breznay Géza bucsuja.** Negyvenkét évet egy életpályán, egy hivatás szolgálatában bármily téren is becsülettel és tisztességgel eltölteni szép és elismerésre méltó körülmény, mennyivel inkább méltó tehát az elismerésre éppen *Breznay Géza*, színtársulatunk jeles tagja, ki a magyar színészet száraz kenyereből negyvenkét évvel ezelőtt törte az első kemény fialatot. Nemes hivatásból, önként választá ő a színművészet száraz kenyerét a jó családból való s különösen is kvalifikált fiatal ember — a kinek puha kalácsban lehetett volna bőven része. De ő még azon régi jelesek közé tartozik, kik hazafasságának tekintették hivatásukat s a magyar nemzeti színművészet jövőjének fényes ábrándképeit szőtték. E dédelgetett, széltől, hidegtől, fagytól oly féltve őrzött szerény fácskának, a magyar színművészet sarjadzó fájának ápoló kertészei közé sorakozott ő is, a nemzet ifju napszámosa, gondnal ápolta a gyenge palántát, a melynek terebélyes koronája alá tér most megpihenni. Önzetlen keble szép jutalmát lelheti abban, hogy a nagy munkának ő is részese volt. *Breznay Géza* f. hó 24 én, szombaton fog a magyar színművészet-től megválni, mely alkalommal bucsu és jutalomjátékaul két jeles humoristánk *Sipulusz* és *Guczius* „Napoleon ócsém“ című kitűnő bohózata fog bemutatásra kerülni. Mint az előjelekből következtetjük, a közönség bucsuja méltó lesz *Breznay* szép és érdemdu művészi multjához.

** **Ferenczy Károly**, színtársulatunk jeles komikusának a jutalomjátéka a jövő héten lesz, mely alkalommal a „Nagyapó“ kerül színre. A darab összes szerepeit a társulat elsőrendű tagjai fogják játszani.

Egyletek társulatok.

A színház r.-t. közgyűlése.

A színház részvénytársaság évi rendes közgyűlését — melyről lapunk hasábjain még bővebben fogunk megemlékezni — f. hó 18-án délelőtt 11 órakor tartotta meg a miskolczi nemzeti kaszinó helyiségében *Horváth Lajos* elnöklete alatt, mint minden évben, ugy ez idén is a részvényesek csekély érdeklődése mellett. Megjelent összesen 14 részvényes, névszerint a következők: *Bizonny Ákos*, *Bulyovszky Gusztáv*, *Eder Elek*, *Forster Rezső*, *Furman Lajos*, *Horváth Lajos*, *Lichtenstein László*, *Martin József*, *Radvány István*, *Szabó Gyula*, *Soltész Nagy Albert*, *Soltész Nagy Kálmán*, *Szombathy László*, *Tarnay Gyula*. A jelen voltak összesen 27 részvényt képviseltek, melyből magát a *Martin*-családot 10 illette meg. A jelen voltak határozat képtességének, nemkülömben a közgyűlés szabályszerű kihirdetésének konstataciója után a napirend két első pontját, t. i. az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentését a közgyűlés minden vita nélkül egyhangulag magáévá tette, s ugy pénztárosának, mint felügyelő bizottságának a felmentvényt megadta. Az indítványok tárgyalásának kapcsán *Forster Rezső* részvényes, a B. M. L. hasábjain is közölt indítványának első részét, a mennyiben az a felügyelő bizottság jelentésében is indítvány alakjában csaknem egész terjedelmében benn foglaltatott — idő kimérésre — és a tárgyalás menetének egyszerűsítésére való tekintetből visszavonta.

Forster indítványának második részét (a jutalomjátékok eltörlésére vonatkozót) a közgyűlés nyomban tárgyalás vette. A tárgyalás kapcsán *Bizonny Ákos*, *Tarnay Gyula* és *Eder Elek* felszólalásai után a közgyűlés határozatilag kimondotta, hogy a jutalomjátékok elfajulását és jelenlegi systemáját nem helyesli, s a jutalomjátékok kérdésének helyes megoldását az igazgatóságtól várja.

Ugyancsak a többi indítványokat is tárgyalás céljából a közgyűlés az igazgatósághoz tette át a *Tarnay Gyula* felügyelő bizottsági tag indítványa kivételével, mely a színházi r. t. alapszabályok revisióját, illetve újak krealását célúzta, erre vonatkozólag a közgyűlés kimondotta, hogy azt a legközelebb megtartandó rendkívüli közgyűlésen veszi tárgyalás alá.

Tárgyalás és megfelelő előkészítés céljából az igazgatósághoz lett utasítva összesen három indítvány, ugymint a felügyelő bizottságé, a *Bulyovszky Gusztáv* és a *Soltész Nagy Kálmán* polgámeisteré. A felügyelő bizottság indítványa, a következő czélszerű újítások elfogadását ajánlotta:

Törültessenek el az összes földszinti számozott és állóhelyek. A kényelmetlen és szűk zártszékek helye 15 frtos Tonett-székekkel cseréltessek fel. Továbbá távolításuk el a számozott második emeleti ülő helyek mögötti fal, a mely ily nagy hely nyereséggel járna, és végül vezettessek be a villamvilágítás. Megjegyezzük még, hogy az igazgatóság a földszinti álló helyek helyén két nagyobb és két kisebb páholy létesítését tervezi.

Tűzbiztonsági szempontból rendkívül fontos és messze kiható indítványt tett *Bulyovszky Gusztáv*, ki egy raktár létesítését indítványozta a színházi díszletek megfelelő elhelyezése céljából. Erre valóban égető szükség volna, mert eddig megfelelő helyiséggel nem bírtunk, s így a díszletek a színpadon összehalmozódva valóságos tűzfészket képeztek. Ugyancsak *Bulyovszky* indítványa még két vészkijáronak létesítését is tartalmazta, melynek egyikét a Deák utcára, a másikat a *Xiffkovits*-fele telekre óhajtja irányítani, illetve létesíteni. — Ugy a *Bulyovszky*, mint a *Soltész Nagy Kálmán* polgármesternek a színház kiugró előreszének át-

alakítására vonatkozó indítványa, mint fentebb jeleztük, szintén az igazgatósághoz tételt át. Itt kívánjuk megjegyezni, hogy Adler Károly főmérnök egy gondal kiállított szak-szerű tervrajzot és költségvetést készített a színház épület főútczai vonalának átalakítására. A tervrajz külsőleg tetszetős, az átalakítás költségeit Adler városi főmérnök 25209 korona összegben irányozta elő. A kisorsolás folytán három megüresedett igazgatói állásnak titkos szavazat útján való betöltése után a közgyűlés délelben 1 órakor véget ért.

Az ág. ev. nőegylet thea-estélya. Társadalmunk krémjének minden évben legkedvesebb találkozó helye az ág. ev. nő egylet thea-estélya volt és így nem is csúda, ha a siker tekintetében a legvérmesebb reményeket fűztük előre is hozzá. Nos és e reményeknek nem csak hogy megfelelt, de minden várakozást fényesen felül is mult a szombati thea-estély. Ott látjuk e kedves és feledhetetlen mulatság képét, ott abban a csoportozatban, a hová a fillér-egyleti, katolikus nő-egyleti bálók és fogadalmi templomi hangverseny szép emlékeit soroztuk. Bizony, ha valaki ez idei farsang történetét megakarná írni, annak tollát próbára tenné e thea-estélynek csak némileg megközelítő méltatása is. A pazar pompával, izléssel és gondal feldíszített terem külsőleg szép keretet nyújtott ahoz a képhez, a minőhöz foghatót hetedhét vármegyében sem találunk volna. Szép fiatal, üde leányok, elragadóan kedves fessmenyecskék a jótékonyság szolgálatába szegődve, a virágok és a párlógó thea illatának segítségével sok sok erősen begombolt zsebhez közel férköztek ez este.

A midőn pedig a pezsgős, virágos, theás és czukros sátrak áruinak csaknem teljesen elfogytak, úgy 11 óra tájban kezdetét vette a táncz, a melynek fesztelen kedélyessége páratlan volt. Az első négyest 140 pár tánczolta. A következő asszonyok és leányok neveit sikerült feljegyeznünk.

Asszonyok: Bernstein Antalné, Buthy Lajosné, Berzy Józsefné, Boross Károlyné, Breid-sver Ferenczné, Bumsch Béláné, Déván Ottóné, Dunky Kálmánné, Dálnoky Nagy Imréné, Demeter Ernőné, Fűrész Ferenczné, Farkas Jánosné, Greutter Józsefné, özv. Greutter Antalné, Görgey Lászlóné, Görgey Adél, dr. Glós Károlyné, Gaszner Gyuláné, Hidvégi Benőné, Harangi Menyhértné, Irányi Béláné, Kölcseyné Szentpály Anna, Kőszegi Istvánné, özv. Kiss Endréné, Kerékgyártó Malvin,

Katona Józsefné, Kun Kálmánné, dr. Kardos Józsefné (M.-Csáth), Lavota Albertné, özv. Lehótzky Györgyné, Lippay Béláné, Legányi Józsefné (Kassa), dr. Markó Pálné, Melczer Lászlóné, Mazer Lajosné, Marikovszky Gé-záná, Marcsekényi Miklósné, Mezey Jánosné, Nagy Albertné, Nachodszky Istvánné, Nicoladeni alezredesné, Oroszné Máriaassy Anna, Pogány Bertalanné, Potássy Gyuláné, Pekár Malvin, Radvány Alice, Somogyi Kálmánné, Soltész Nagy Kálmánné, Soltész Nagy Albertné, Sztankovich Miklósné, Szontagh Béláné, Svábi Sándorné, dr. Szabó Gyuláné, Szelényi Lajosné, Tóth Pálné, Thury Józsefné, dr. Tarnay Gyuláné, Ujházy Kálmánné, Veidlich Pálné, Vass Imréné.

Leányok: Berzy Jolán, Dobrik Anna (Sajó-Kaza), Fischer Margitka, Gubás Gizella, Gaszner Irén, Harangi Erzsike, Juhász Etelka, Kiss Iduska, Kerékgyártó Margit, Kardos Szerén (M.-Csáth), Korba Rózsa, Lossonezy Leoni (S.-Szentpéter), Legányi Aranyka (Kassa), Mezey Mariska, Molnár Sári, Marcsekényi Mariska, Pethő Ilonka (Sajó-Hígvég), Pekár Annuska, Pekár Margit, Rásky Etelka (Rimaszécs), Répászky Etelka, Sassy Emmy, Somogyi Heléne, Svábi Ilonka, Szedoglovics Irénke, Sztankovich Danicza, Szártory Petronella, Szőke Katinka és Mariska (Szikszó), Tóth Erzsike, Weisz Paula, Warjassy Anna.

A siker érdekében minden rendező megtette a maga kedves kötelességét, de az érdem jutalmát, az elismerés palmaágát dr. Markó Lászlóné urnő és Görgey László üzletvezető, mint a bál diszelnőke között osztjuk meg.

Nyílt-tér.

Köszönetnyilvánítás.

Férjem, néhai *Varajthy István* a *Trieszti általános (Assicurazioni Generali) biztosító társaságnál* 8000 koronára volt biztosítva, mely összegnek gyors és minden levonás nélkül történt kifizetéseért nem mulaszt-hatom el, úgy a társaságnak, különösen pedig annak miskolczi főügynöke, *Neuman Adolf* urnak forró köszönetemet ezuttal is nyilvánítani.

özv. *Varajthy Istvánné.*

VASUTI MENETREND.

A vonatok **érkeznek** Miskolcra.

A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délelőtt	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szorencsről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	10	31	gy. v.	Kassáról
10	45	v. v.	Fülekről	
10	57	gy. v.	Budapestről	
Délután	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
	2	—	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
5	52	gy. v.	Ujhelyből	
5	57	sz. v.	Fülekről	
Este	6	20	gy. v.	Budapestről
	7	49	v. v.	Tornáról
	11	50	T.sz.v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
	3	30	sz. v.	Bánrévére és Dobsinára
Délelőtt	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
	11	09	gy. v.	Ujhelybe
11	19	gy. v.	Kassára	
Délután	12	45	v. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
3	31	sz. v.	Budapestre	
3	36	sz. v.	Debreczenbe	
Este	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	50	sz. v.	Fülekre

Figyelmeztetés!

Van szerencsénk a n. é. közönség és t. vevőink tudomására hozni. miszerint

a valódi „Góliát“ maláta-sör

kizárólagosan nálunk, mint ezen sör főelárusítóinál kapható.

Figyelmeztetjük egyuttal a közönséget és a vevőket, hogy a Góliát maláta-sör valódiságának csak akkor felel meg, ha a palaczkok czimkéi (vignetták) e felirattal vannak ellátva:

„Kőbányai Király-Serfőző R.-T.“

Ezzel egyidejűleg újból megemlítjük, hogy a valódi Góliát maláta-sört a **legegészségesebbnek**, legkitűnőbbnek és **legtáplálóbbnak** nyilvánították dr. Korányi Frigyes, dr. Kéty, dr. Benedict és más orvosi kapacitások.

Sör-töltéshöz nagy áldozatok árán új berendezésű Windisch-féle gépet szereztünk be s így sörünk most már 50 százalékkal **erősebb, jobb minőségű**, mint az eddig közönséges töltőgépeken előállított sörök.

Kiváló tisztelettel

Gutmann Testvérek,

a kőbányai Király-Serfőző R.-T. főképviselesége

Miskolcz, Zsolozai-kapu 10.

Dunky Fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek
Városház-tér 5., óvoda-épület.

Az ujonan épült s minden tekintetben és szak-szerűen berendezett

fényképészeti műtermünk megnyílt.

Megbízásokat elfogadunk bármily időben d. e. 9-től 12-ig, délután 1-től 4 óráig.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Városháztér 1.

MISKOLCZ

Breuer-palota.

Miskolcz város legolcsóbb bevásárlási forrása!

Legnagyobb Választék!

Tavaszi idény 1900.

Pontos kiszolgálás!

Tessék az alábbi árjegyzéket elolvasni és annak valóságáról személyesen meggyőződni.

Jó mosó **kartonok** méterje 15 kr.

Francia **levantin** méterje 26 kr.

Angol **zefir**, jó mosó, méterje 25 kr.

Francia **zefir** nagy választékban, valamennyi kiválóan

szép mintákban, legjobb minőségben, gyönyörű kivitell!

Duplaszéles **divatszövetek** minden kivihető mintákban,

22, 24, 26, 28, 30 kr.

Legújabb pepita és más kivitellű mintákban, méterje 52 krtól feljebb.

Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi **harisnyák, ing-bluzok, miderek, keztyük, női és férfi nyakkendők, csipke, szalag, selyem, dísz-zsinór, aplikáció** és mindenféle **szabó-kellékek legolcsóbb árban** kaphatók.

120 cm. széles **tavaszi kosztüm-kelme**, gyönyörű kivitellben, méterje 86 krtól feljebb.

Duplaszéles **fekete kelme** méterje 26 krtól feljebb.

120 cm. széles **fekete kelme**, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb.

1 vég **vászon** 3 frt 50 kr.

1 vég **kanavász** 3 frt 30 kr.

1 finom **szövetgarnitúra** (2 ágy- és 1 asztalterítő) 4 frttől feljebb.

1* 10 frt bevásárlásnál 1 korona engedmény levonandó.

Verseny nélkül.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Miskolcz, Breuer-palota.

Vidéki rendelések a legnagyobb figyelemmel eszközöztetnek.

Tessék kívágni!

AMERIKAI ÁRUHÁZ, MISKOLCZ.

1 korona engedmény

10 forint áru bevásárlásnál levonandó.

Tessék kívágni és érvényesíteni!

RÉVÉSZ SÁNDOR női és férfi divatáru (confectió) terme, Budapest, VII. Csömöri-ut 6.

Maison de Luxe.

Mesteri szabással készítek elegáns öltözéket különleges szövetekből.

Divattermem párisi mintára van berendezve és toiletteket kizárólag eredeti modellek után készítek.

Női kalapokat és azok alakítását eredeti modellek mintájára mérsékelt ár mellett eszközölöm.

Alsó (jupon), **Divatkelme**, **Ernyő** (nap és eső), **Fátyol**, **Fehérnemű**, **Férfi kelengye**, **Függöny**, **Fűző**, (mieder), **Gyermek kelengye**, **Illatszer**, **Ingek** (blouse), **Keztyű**, **Mosó** (cretton, batist, de laine), **Nyakdiszek** (jabot), **Női kelengye**, **Selyem- és Szőnyeg-áru** versenymentes beszerzési telepe.

Szigoru üzleti elvek.

Nagyságos Asszonyom!

1-15

Megkülömböztetett tisztelettel van szerencsém nagyrabecsült tudomására hozni, hogy a **tavaszi ujdonságaim megérkeztek.**

Rendkívül nagy súlyt helyezek arra, hogy az előkelő hölgyközönség szükségleteit úgy, mint ez ideig, a jövőben is szigoruan **olcsó szabott árak** mellett a legújabb (heute nouveauté) és legjobb kivitellben beszerezhesse nálam. Daczára az idej nagy áremelkedéseknek, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy az idejekorán és nagy mennyiségben eszközölt bevásárlásaim által az összes árukészletemet minden **áremelés nélkül** bocsájthatom forgalomba.

20 koronán felüli rendelményeket bérmentve szállítok; idegen szövetekből is készítek toiletteket.

A midőn még az alantiakról szives tudomást venni kegyeskedjék, kérem megtisztelő rendelményeit, melyeknek lelkiismeretes és pontos teljesítéséről czégem jó hirneve kezeskedik.

Kitünő tisztelettel

Révész Sándor.

Általános megjegyzések a vidéki megrendelésekre vonatkozólag.

Teljes felelősséget vállalok a nálam vásárolt árukért; meg nem felelőt visszaveszek és kívánatra az érte fizetett összeget is visszatérítem.

Levélbeli megrendeléseket lelkiismeretesesen teljesítek.

Választék küldeményeket az összeg előzetes beküldése mellett a kívánt cikkből eszközölöm; meg nem felelő áruért az összeget postafordulattal visszaküldöm.

Rendelményeket a beérkezés napján pontosan intézem el.

Mérték után készülő rendelményeket a lehető legrövidebb idő alatt szállítok, a pontosság érdekében mintadarabot kérek.

Mintákat kívánatra bérmentve küldök, de szükségesnek találok a cikket megnevezni, t. i. mily használatra szükségeltetik.